СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 29. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го ЛЮТОГО 1949. — No. 29. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 5, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

НАЙБІЛЬШИЙ ПОВІТРЯНИЙ ТРАНСПОРТ ПЕРЕЛЕТІВ КОНТИНЕНТ БЕЗ ЗУПИНКИ

Вашингтон, 3 лютого. — Над-літак Конституешен, приналежний до маринарки, збудований для перевозу 180 осіб, перелетів без зупинки понад континент Злучених Держав з Пало Алто, в Каліфорнії, до Вашингтону впродовж 9 годин і 36 мінут. Він перебув у тому часі 2,557 миль. Літак віз 90 осіб, отже це було найбільше „людське карго", яке досі перевезено повітрям без перестанку. У „наборі" було 72 подорожних і 18 членів залоги. Між ними був проти-адмірал Джан Г. Кесиді, один з передових повітряних командантів у другій світовій війні.

Конституешен це тип найбільших транспортних літаків. Він має два поверхи. При вилеті в Пало Алто пущено в рух шість ракет, які помогли йому піднятися вгору. Для підлету великих літаків уживають ракет уже від двох років.

КОМІСІЯ ОДОБРИЛА ПЛЯН РЕОРГАНІЗАЦІЇ УРЯДУ.

Вашингтон. — Комісія видатків в палаті репрезентантів ухвалила однодушно компромісовий плян, щоб дати президентові постійне право реорганізувати екзекутивну ділянку уряду, одначе зі засторогою, що конгрес може покласти своє вето проти того. Комісія ухвалила деякі виїмки від того правила і назвала їх по імені. У таких справах, як Міжстейтова Торговельна Комісія, Комісія Цінних Паперів і Система Федеральної Резерви президент мусітиме зголошувати окремі пляни.

ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА 70 ЛЕТУНСЬКИХ ГРУП ДЛЯ ОБОРОНИ.

Вашингтон. — Представники летунських відділів армії, маринарки й Краєвої Гвардії, які організують департамент повітряних сил, після довгих дискусій і перепалок, погодилися остаточно, що закон про краєву оборону повинен створити 70 повітряних одиниць. До згоди прийшло на переслуханні в комісії збройної служби палати репрезентантів. Надіються, що відповідний законопроєкт перейде швидко в повній палаті. Повітряні сили мали б мати 502,000 офіцирів і мужви, а крім того 400,000 резервістів. Попри те існуватиме Краєва Повітряна Гвардія в силі 100,000 офіцирів і мужви. Для належного виряду тих людей треба втримати 24,000 літаків, які мали б разом 450,000,000 фунтів містоти.

ІСТОРІЯ ЧОРЧИЛА ДРУКУЄТЬСЯ В НЮЙОРСЬКІМ ЩОДЕННИКУ.

Ню Йорк. — Щоденник Ню Йорк Таймс почав друкувати частями другий том історії Другої Світової Війни британського воєнного премієра Винстона Чорчила. Усіх томів має бути пять. Другий том має назву „Їх Найкраща Година" і буде обіймати дві книжки. Одна матиме назву „Упадок Франції" друга „Сама". На фронті II. тому подана „мораль твору" в таких словах: „У війні: рушучість; в поразці: визов; в перемозі: великодушність; в мирі: добра воля". Як тему другого тому поданий такий заголовок: „Як британський нарід втримав форт самий аж до часу, коли стали на-пів готовими ті, що досі були на-пів сліпі". Друк історії буде тривати шість місяців у щоденним виданні газети.

ВОЄННА ФЛЬОТА ЗМЕНШАЄ КІЛЬКІСТЬ КОРАБЛІВ.

Вашингтон. — З огляду на обмежений бюджет на 1950 рік команда маринарки зменшить кількість моряків, літаків і кораблів і перенесе частину своєї бойвої сили з Тихого океану на Атлянтійський, як це оприлюднив секретар маринарки Джан Л. Соливан. Він виявив, що фльота скасує 72 різнородних воєнних кораблів, між ними три літаконосці, девять легких кружляків і три проти-повітряних кружляків. Сила залоги буде зменшена на 29,500 людей. При такому зменшенні сил буде зредукованих 13 повітряних станцій. Замісць теперішніх 8,183 літаків буде маринарка мати 7,765.

УСПІХ БЕЗРОБІТНОГО ДІПІСТА В АМЕРИЦІ.

Ню Йорк. — Леон Джолсон, у віці 36 літ, прибув до Ню Йорку як скиталець з Німеччини. Жидівська організація Юнайтед Сервис фор Ню Американс позичила йому $2,000 на заложення продажу машин до шиття. Впродовж двох років Джолсон звернув позичку й дарував згаданій організації ще $1,000. він каже, що від заложення бизнесу він мав $1,000,000 обороту. Він мав колись подібний бизнес в Варшаві, а після приїзду до Ню Йорку не міг найти для себе роботи. Тоді він кинувся до підприємства і почав висилати до Італії голки для машин до шиття. Тепер його особистий масток виносить уже $25,000.

АМЕРИКА МАЄ НАЙМОГУТНІШИЙ РОЗБИВАЧ АТОМІВ.

Берклі, в Каліфорнії. — Каліфорнійський університет має наймогутніший розбивач атомів, який уживає електронів для цієї цілі. Це оприлюднило Американське Фізичне Товариство. Машина випускає цілу струю електронів проти металевої влучі, щоб звільнити сніп промінів. Екс в силі 300,000,000 електронічних вольт. Цю машину використують для пізнання границь науки про атоми. При її допомозі надіються отворити цілу повінь космічних промінів з такою силою, як це дістся в природі. Машину називають синхротрон.

МЕКСИКАНЦІ ЗАМОРДУВАЛИ АМЕРИКАНЦЯ.

Місто Мексик. — Чотирнадцять осіб призналися що вони брали участь у нападі на американського інспектора худоби на американсько-мексиканській границі. Арештованих тримають у вязниці в Сан Петро дель Альто, де виконано напад підчас щеплення худоби проти ратично-ротної недуги.

Труман відсилає Сталіна до Обєднаних Держав на переговори про мир

Вашингтон, 3 лютого. — Президент Труман заявив на пресовій конференції, що Злучені Держав не будуть переговорювати з Совєтами про мировий пакт поза Організацією Обєднаних Держав, навіть коли б інші держави були запрошені до окремих переговорів з Росією. Оця заява Трумана це перший прилюдний вияв поглядів президента на предявлення Сталіна, щоб вони обі зїхалися на розмову в справі миру між обома державами. Не зважаючи на те, президент знову заявив готовість прийняти Сталіна як гостя в Вашингтоні, цим разом одначе не в Білому Домі, а в Домі Блера, де президент мешкає тимчасово, заки переведуть репарацію Білого Дому. Президент Труман виключив Аляску як місце для переговорів, коли про таку можливість запитав його один з кореспондентів.

У справі адміністрації американської зони в Німеччині президент сказав, що вона дальше належатиме до департаменту війни і що генерал Лушус Клей останеться на своїм пості як військовий губернатор Німеччини. Про заяву секретаря Ачесона в справі „мирового предявлення" Сталіна през. Труман сказав, що цю заяву оприлюднив Ачесон на підставі порозуміння з ним самим.

УРЯД ПРИГОТОВЛЯЄ ФАХОВИХ ЗНАВЦІВ ДЛЯ МІЖНАРОДНИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Вашингтон. — Адміністрація през. Трумана підготовляє цілий корпус фахових знавців для ведення різнородних міжнародних переговорів на майбутнє. Такий плян має на меті три точки: 1. Щоб уможливити секретареві стейту Ачесонові постійне перебування у Вашингтоні при боці президента, коли він потребуватиме його поради в закордонних справах; 2. щоб притримати в столиці високих урядовців департаменту стейту і не розпорошувати їх по цілому світі, як це бувало в минулому; 3. щоб використати таланти людей, які надаються на такі переговори й приділити їх до відповідного завдання, коли трапиться нагода. Членів такого корпусу фахівців мав би назначити президент і вони мали б становище „загальних абмасадорів", не привязаних до одного місця.

В ЧЕТВЕР ВИСТУПИТЬ ПО РАДІО ПРЕДСТАВНИК У. Н. РАДИ

Ню Йорк, 4 лютого. В найблищий четвер, дня 10-го лютого в годині 10 до 10:15 ввечорі виступить по радіо з інформаціями про українські змагання член і делегат Української Національної Ради, інж. Дмитро Андрієвський. Його виступ передаватиметься в рямках програми „Розмови з лідерами на вигнанні", зі станції WWRL, через яку досі промовляли вже м.і. б. югославський король Петро II., і такі загально відомі европейські політичні керівники як Папанек, Годжа, Ґафенку, Пуста, Надь, Варга, Модельські, Чернов та інші. Добре було б, щоби на цей виступ представника УНРади звернути увагу американським радіослухачам.

ПОЧАЛАСЯ ПІДГОТОВКА КОНСТИТУЦІЇ РАДИ ЕВРОПИ.

Лондон, 4. лютого. — Постійна Комісія країн Брюсельського оборонного союзу почала вчора підготовку проєкту конституції для заповідженої міністрами закордонних справ цих країн історично-переломової Ради Европи. Комісія, очолювана заступником державного підсекретаря закордонних справ Британії, Гледвином Джеб-ом та зложена з амбасадорів Франції, Бельгії, Голяндії і Люксембургу, має опрацювати подробиці до встановлених вже міністрами прінципів для цеї Ради, що має стати зав'язком майбутніх Злучених Держав Европи. В проєкті конституції Ради йдеться насамперед про визначення її екзекутивних повновластей.

ЗАПОВІДЖЕНО 6 ДАЛЬШИХ ТРАНСПОРТІВ З НОВИМИ ІМІГРАНТАМИ

Филаделфія, 4-го лютого. — Канцелярія ЗУАДКомітету одержала офіціяльне повідомлення про шість чергових транспортів з новими імігрантами, які в найближчому часі мають приїхати до ЗДА та на яких старанням ЗУАДКомітету приїде понад 400 українців. Транспорти заповіжено: 1. Марін Флешер на 11-го ц. м. до Бостону; 2. Марін Джемпер 15-го ц. м. до Ню Йорку; 3. Ирні Пайл 20. ц. м. до Бостону; 4. Марін Тайгер 24. ц. м. до Ню Йорку; 5. Марін Шарк 27. ц. м. теж до Ню Йорку. 6-го березня приїде не означений ще пароплав до Ню Орлін. Поіменні списки нових імігрантів, що приїдять через ЗУАДКомітет, будуть проголошені в цьому щоденнику негайно після їх одержання. ЗУАДКомітет закликає Переселенчі Осередки в Ню Йорку, Бостоні, Балтимор, Шикаго, Дітройті і в інших місцевостях, щоби вони вже тепер поробили відповідну підготовку до зустрічі цих наших братів з Европи.

Кард. Міндсенті признається до вини „в прінципі"

ПОТВЕРДЖУЄ БІЛЬШІСТЬ ВИДВИГНЕНИХ ПРОТИ НЬОГО КОМУНІСТИЧНИХ ЗАКИДІВ, АЛЕ ЗАПЕРЕЧУЄ ВИНУ В „ЗМОВІ ПРОТИ ДЕМОКРАТІЇ"

Будапешт, 4 лютого. (ЮП) — Вчора тут перед комуністичним „народним трибуналом" почався драматичний процес проти примаса католицької церкви в Мадярщині, кардинала Йозефа Міндсенті, обвинуваченого в „змові проти народної демократії" в шпигунстві в користь американців, в недозволених грошевих трансакціях та в цілому ряді інших злочинів. Кардинал на початку своїх зізнань заперечив участь в змові проти теперішнього комуністичного уряду Мадярщини, але заявив, що він „в прінципі завинив в більшості видвигнених проти нього обвинувачень". Кардинал зложив свою заяву після того, як „народний суд" відкинув його прохання, щоби його звільнити і в той спосіб довести до замирення між церквою і державою. Кардинал теж „признався", що приблизно перед десяти днями він пробував дістати американську допомогу в плянованій втечі з тюрми. Мадярські католицькі представники у Ватикані повідомили, що кардинал Міндсенті ще на короткий час перед сподіваним арештом заявив, щоби всі його евентуальні зізнання вважати тільки безпідставними фразами, вимушеними тортурами. З кол мадярських втікачів повідомлено, що большевицький суд тортурами і відповідними наркотиками „допоміг" кардиналові „признатися". Під час розправи кардиналові казали зізнавати стоячи понад одну годину. Він одягнений в звичайний одяг католицького священика, без кардинальських відзнак. Це від часів Наполеона перший випадок процесу кардинала перед цивільним судом. Разом з ним відповідають перед судом шістьох інших обвинувачених. Становище кардинала Міндсенті вже в першому дні розправи виказало, що в світі немає багато митрополитів Шептицьких і Сліпих та інших українських владик і чисельних українських священиків, тих справжніх лицарів-героїв, яких всі большевицькі тортури могли тільки знищити, але не зігнути. Але про них ще й досі світ тільки дуже мало знає.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАСТАВЛЯЛИ МАДЯРСЬКИХ ЄПИСКОПІВ ЗІРВАТИ З ВАТИКАНОМ.

Віденьь, 4. лютого. — З поінформованих джерел тут повідомляють, що комуністичний уряд Мадярщини поінформував три тижні тому католицьких єпископів в тій країні, що вони мусять зірвати зв'язок з Ватиканом та створити національну католицьку церкву, незалежну від Папи. Кардинал Міндсенті перед своїм арештом мав натякнути, що він готов виїхати з країни, якщо його особа мала б стояти на перешкоді замирення між урядом і церквою. Проте, большевики воліли поставити кардинала під суд. Інші єпископи відкинули домагання уряду.

УКРАЇНЦІ МАЮТЬ ПРИЧИНУ ПИШАТИСЯ...

Американський відгомін на виступи п-ні Дарії Ребет.

В останньому часі цілий ряд американських газет надрукували ширші інформації про виступ европейської делегатки на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, п-ні Дарії Ребет, в поодиноких українських громадах з докладами про українську визвольну бо-

(Докінчення на стор. 4-тій)

АМЕРИКАНСЬКА РІШУЧІСТЬ В МІЖНАРОДНИХ СПРАВАХ

ВІДПОВІДЬ АЧЕСОНА НА ПРОПОЗИЦІЇ СТАЛІНА ВВАЖАЄТЬСЯ ПОТВЕРДЖЕННЯМ ТА ЗАГОСТРЕННЯМ ДОТЕПЕРІШНЬОГО КУРСУ.

Лейк Соксес, Н. Й., 4 лютого. — Відповідь державного секретаря Діна Ачесона на останні пропозиції Сталіна, точніше, його рішуча відмова від будьяких розмов зі Совєтами на двохдержавній базі, була першим виступом нового керівника американської закордонної політики в конкретній міжнародній справі і її широко коментується в міжнародних дипломатичних колах. Це тим більше, що на цю тему роблено різноманітні здогади після резиґнації ген. Маршала. Тоді були голоси, що Ачесон готов злагіднити курс американської політики у відношенні до Совєтів в Европі, приділюючи більше уваги Азії. Можливо, що власне ці здогади й були одною з причин підступної совєтської „мирної офензиви", завершеної останніми виступами Сталіна. Після останнього виступу Ачесона в колах Об'єднаних Націй вважають, що новий секретар готов не тільки продовжувати курс політики ген. Маршала, але його ще і відповідно загострити. Идеться головно про Берлін і Німеччину, що й було безпосередньою причиною теперішнього совєтсько-американського напруження. З поінформованих кол заявляють, що Ачесон тепер цілком відкидає думку одної совєтської валюти в Берліні, як евентуальний компроміс для перервання бльокади та готовий дати ще більшу піддержку безкомпромісовій політиці американського військового губернатора в Німеччині, ген. Клея. Становище Ачесона було деякою несподіванкою для багатьох політиків, що заповідали злагіднення американського відношення до Совєтів після перебрання ним державного департаменту. Виступ президента Трумана, що повністю піддержав становище Ачесона, з черги викликав велике вдовілля в міжнародних колах.

СОВЄТСЬКА ПРОПАГАНДА В СПРАВІ ПРОПОЗИЦІЇ СТАЛІНА.

Москва, 4 лютого. — Совєтська пропагандивна машина почала цілою парою використовувати останні виступи Сталіна зі запрошенням президента Трумана за залізну заслону на розмову. Американське становище в цій справі большевики пробують представляти як „страх" американських „підпалювачів війни", щоби ці розмови не підважили основ їхньої воєнної політики. Проте, закордонні спостерігачі ствержують, що Кремлеві тепер доводиться досить важко привернути в опінії свого власного народу захитаний американським становищем авторитет Москви в міжнародних справах. Совєтський нарід має наявний доказ, що Америка це не Гітлєр, з яким Сталін міг ділитися світом як двох ґанґстерів зрабованою добиччю. Це з черги сильно збільшило й надії совєтських народів на їх власне визволення.

ВІДКРИТО ІТАЛІЙСЬКО-ЮГОСЛАВСЬКИЙ КОРДОН ДЛЯ ТОРГІВЛІ.

Удіне, Італія, 4 лютого (ЮП). — Вчора ввечорі Італія і Югославія підписали формально свій перший торговельний договір та вперше від 1947 року відкрили для взаємної торгівлі свій кордон. Торговельний оборот між обома країнами встановлено на приблизно $8,000,000 річно.

ПОДІЛ БЕРЛІНА З ВИНИ СОВЄТІВ АЖ ТЕПЕР ЗАВЕРШЕНИЙ.

Берлін, 4 лютого. — Цілковитий поділ Берліна на східний і західні сектори аж вчора остаточно завершено, як Совєти розбили ще останню інституцію, яка формально продовжувала свою роботу під чотиро-державною контролею, іменно, міський суд, що мав своє приміщення в совєтському секторі. Як головний суддя відмовився виконати совєтський наказ поза совєтськими повновластями, іменно щодо персональної обсади судової адміністрації, Совєти на кілька годин заарештували його, видвигаючи рівночасно закиди, мовляв, він переносив судові акти в американський сектор. Не маючи можности виконувати свобідно свої функції, суд рішив перенестися в західні сектори, а совєти зі свого боку встановили свій власний суд.

ПАРЛЯМЕНТ ВИРІШИТЬ СПРАВУ УЧАСТИ НОРВЕГІЇ В АТЛАНТІЙСЬКОМУ ПАКТІ.

Ослько, 4 лютого. — Норвежський міністер закордонних справ заявив вчора в парляменті, що він намагається одержати дальші і конкретніші вияснення щодо передумов участи Норвегії в Атлантійському оборонному пакті. Тоді ціла справа буде предложена парляментові до вирішення. Міністер вважає, що ООД під цим оглядом не вистачає та що Норвегія в її положенні мусить оглядатися за конкретнішою безпекою.

ЧЕРЧИЛ ВИПРАВДУЄ ГОЛЯНДСЬКУ АКЦІЮ В ІНДОНЕЗІЇ.

Лондон, 4 лютого. — Вчора, під час одної голандської імпрези в столиці Британії, на якій окремо вшановано Вінстона Черчила, він виголосив промову, стверджуючи, що Голандія своєю акцієї в Індонезії намагається врятувати ту країну від хаосу і комунізму. Свої твердження Черчил аргументував прикладами великого вкладу Голандії в світовий прогрес.

ПІДГОТОВКА КОМУНІСТИЧНОЇ АКЦІЇ В ПОРТУГАЛІЇ.

Лісбон, 4 лютого. — Бувший португальський міністер закордонних справ і португальський амбасадор в Лондоні, д-р Арміндо Родріґес Монтейро, виявив вчора в пресі, що комуністи у Франції, Бельгії, Італії та інших країнах почали масово викуплювати португальські гроші (ескудос), збираючи фонди для організації комуністичної п'ятої колони в Португалії.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВІДПОВІДЬ СТАЛІНОВІ

Дін Ачесон, новий секретар стейту, здобув собі відразу симпатії представників преси, бо розмовляв з ними в часі пресової конференції про важні й складні справи щиро й одверто, даючи їм багато цікавого матеріялу до проголошування в газетах, що є для них найважніше. Та — беручи справу зо становища загального добра — куди важнішим є признання, дане пресою Ачесонові за це, що обговорюючи з нею таку делікатну справу, як предложення Сталіна в справі побачення і конференції з президентом Труманом, вивязався з цього трудного завдання коректно, дипломатично й розумно.

В першу чергу Ачесон підкреслив, що пропозиція Сталіна є нічим іншим, а тільки новим „міжнароднім політичним маневром". Іншими словами Ачесон дав до зрозуміння Сталінові та його кліці з Політбюра, що як американський нарід, так і американський уряд уже добре визнаються на їхніх „триках". Ачесон говорив про цю справу дещо свобідніше, бо вважав предложення Сталіна — зовсім природно — неофіціяльною пропозицією, бо ж її передано тільки через пресову агенцію. Мимоходом кажучи, в консервативній Англії з дива не виходять, як можна в такій важній справі так поводитись. Поминаючи цю невідповідну дипломатичну форму, Ачесон положив головний натиск на це, як взагалі можна братись такими способами до полагоди такої важної й серіозної справи, якою є справа світового замирення. Ачесон зазначив, що на полагоду таких справ, на які Сталін натякає, існують Організація Обєднаних Держав і Рада міністрів закордонних справ. Тим самим він дав Сталінові до зрозуміння, що скінчився період воєнної полагоди міжнародних проблем такими шляхами, що зїздились два чи три „великани", як це було за Рузвелта. Тепер такі справи будуть полагоджувані в присутності представників різних держав, заінтересованих у вирішуванні тих проблем.

Ще далі Ачесон підкреслив, що в пропозиції Сталіна нема ніякої „реальної бази" до нових переговорів, а минулі були безконечним балаканням і кінчилися нічим через саботування совєтських делегатів. Одначе двері до нових переговорів є завжди отворені в такій установі як Обєднані Держави і — як слушно сказав Ачесон — всі ті, що змагають до справжнього замирення світу, повинні це осягати через неї, бо вона якраз встановлена для цеї цілі.

В Англії, як доносять американські кореспонденти, раді, що уряд Злучених Держав не дався зловити на совєтську вудку. Там розуміють пропозицію Сталіна не інакше, як намагання вбити між демократичні потуги клин незгоди.

Відповідь Ачесона повинна вдоволити навіть і тих американських лібералів, що дуже побоюються, щоб негативне відношення уряду Злучених Держав до пропозиції Сталіна не дало Кремлеві нагоди до нової пропаганди проти американських „воєнних підпалячів". Побоювання ці йдуть в тому напрямі, щоб на випадок вибуху війни Кремль не мав аргументу, що її спричинили Злучені Держави. Але, як зазначено з боку американського уряду, Злучені Держави не беруться на нікого нападати, ні не думають з кимсь війну зачинати. Отже боятись повинні хіба ті, що відомі з давних агресій і плянують нові.

Американське знання на експорт

Президентова „відважна нова програма" для допомоги в розбудові ліпшого світу, проголошена в його інавґураційній промові 20-го січня, не сходить з розмов і писань в американських газетах. Ще більше зацікавлення викликала вона серед чужинних людей, прямо тому, що майже всі чужинні країни надіються з цього якоїсь користи для себе.

Дивне, чому так мало людей звертало досі увагу на американську дотеперішню міжнародну діяльність в ділянці технічного й іншого знання, яка вона вже так довго переводиться американськими засобами. Аж як президент заговорив про невичерпні американські засоби в ділянці знання, щойно тоді світ зачав розбирати, про що йдеться.

З недавної минувшини варта б пригадати на такі загально звісні американські діяння, як Нелсона А. Ракефелера в країнах Південної Америки, головно в Бразилії, який створив Основну Економічну Корпорацію для розвитку південно-американських країн американськими долярами і знавцями; як Едварда Р. Стетініюса компанія для розвитку природних багатств в африканській республиці Ліберії; як американських інженерів, яких запросив уряд Ірану для побудови шляхів, мостів, електрівень і т. п.; як знавців американської бібліотечної системи, які на запрошення папи працюють при упорядкуванні ватиканської бібліотеки і т. д. До історії належить американська технічна допомога при будові залізниці Петербург-Москва ще за царських часів в Росії.

Правда, згадані підприємства це приватні організації, а щойно з заповідженням американської допомоги президентом Труманом надіються допомоги під контролею самого уряду, хоч би й приватними фондами. Світ тепер довідується, що така технічно-наукова допомога буде йти в майбутності на підставі якоїсь системи.

Що правда, вже й досі йшла така технічно-наукова праця в чужих країнах, під контролею американського уряду Для безпосередно незаінтересованих кол і груп людей варта пригадати, що ще в 1938 р. президент Рузвелт зорганізував для допомоги країн Латинської Америки Міждепартаментову Комісію Наукової й Культурної Співпраці (в скороченні від початкових букв англійської назви ICSCC) з метою „здійснювання постійної кооперативної програми для розвитку економічних, культурних і наукових звязків з американськими республиками". Ця праця йде вже 10 років і тільки на прохання урядів південно-американських країн.

На підставі такого порозуміння знавці Злучених Держав і місцеві люди розробили проекти для дослідів мінеральних багатств, метеорологічних стацій, введення спільного стандарту при авіяції, розвитку хліборобських кооперативних стацій і т. і. Майже всі департаменти вашингтонського уряду мають експертів, які їдуть до південно-американських республик на їхнє домагання, щоб сповнити одну чи другу роботу. Засяг праці, яку переводять ці країни при допомозі знавців з вашингтонського уряду пізнати вже в таких ділянках: консервація землі, ветеренарійна практика, наводнення, збирання бавовни — все те в ділянці хліборобства. Статистичні експерти, дальше знавці продукції гуми, хемічні інженери, повітроплавство, досвід в установлюванні вільних портів — все те з департаменту торгівлі. Замітне, що навіть департамент внутрішніх справ посилає своїх експертів для таких справ, як риболовство, сільське шкільництво, геологія, а навіть гашення „диких" вогнів. Зрештою забагато місця забрало б вичислювання всіх ділянок знання й праці, у яких Злучені Держави допомагають південно - американським націям. На такі цілі видає скарб Злучених Держав від одного до шости мільйонів долярів річно.

Не можна теж поминути американських експертів, які ведуть перед у плянах Організації Обєднаних Держав, головно через такі агенції, як Економічна й Суспільна Рада, Міжнародна Організація Праці, Організація Харчів і Хліборобства, Виховно-Наукова й Культурна Організація, Світова Організація Здоровя, Міжнародний Банк для Реконструкції й Розвитку, Міжнародна Організація Біженців (загально звісна ід скороченим імям IPO) й н. Беручи участь у таких спеціяльних агенціях О.Д., Злучені Держави Америки дають своїх технічних знавців і в такий спосіб причиняються до поправи цілого світу.

Теж немає сумніву, що ЗДА найбільше причинилися до складення чартеру Комісії Людських Прав, бо Злучені Держави від свого основування поширяли ідею особистої свободи людини й демократичних засад.

В порівнанні до світових потреб оця технічна американська допомога це тільки капля води у ведрі. Потреби світу такі великі, що їх не дасться зміріти. Одначе як Америка, за словами президента Трумана, дасть підтримку „відважній новій програмі", тоді спільними силами нації світу положать тривкі підстави до кращої майбутности людства.

Лев Ясінчук.

В австрійському круговороті

Важкі обставини, в яких українці живуть уже від сотень років під чужою державною опікою, привчили їх політично думати й загалом займатися політичними явищами не тільки на своїй землі, але всюди по світі, навіть там, де не було б їх земляків. Автім — українці — звісні зо своєї журби про других народів. Це вплив глибоко вкоріненої толеранції і свободолюбства як у відношенні до себе самих, так і до других. Звісно, що навіть коли в часі радощів і болів родилася Україна вчасі російської революції 1917 р., то делегати Національного Конгресу, що зїхалися в Києві 19-го квітня того ж року, журилися чужими національними меншинами на Україні, дарма, що самі ще не користувались повним визволенням і самі були загрожені московським імперіялізмом.

Тому то не дивуйтеся, що українські скитальці, поселені тільки переходово в Австрії, слідкують за ходом тутешніх політичних обставин і дій і то не тільки тому, що деякі й їх засягають, але й тому, щоб дечого навчитися на будуче. Так отже — думаю — що й вас поцікавлять вістки про те.

Австрія все ще не є суверенною державою, бо попри власний уряд і парлямент мають тут поважний голос чотири окупанти, в деяких застережених справах навіть рішаючий. Тому вся увага австрійців звернена на заключення „державного договору", як його називають для відрізнення „мирового" договору, що ніби тому був би не на місці, бо Австрія ані самостійно до війни не приступала, ані її самостійно не вела. Три рази вже перервали наради дотично того договору колишні аліянти-великодержави й вони не доходили до успішного кінця. На 7-го лютого ц. р. вони мають знов зійтися в Лондоні для дальших узгіднень усяких суперечностей у тій справі поміж давними аліянтами. В чому ж головна перешкода На око є їх декілька. Але на ділі вона в тому, про що не говориться. Якщоб великодержави договорилися, то їхні окупаційні війська мусіли б відти забратися. Деякі з окупантів тільки на те й ждуть. Але Совєти... Вони ж загналися так далеко на захід, мають у своїх руках Відень, такий вигідний вузол до Італії, Швайцарії й на цілий захід, а тепер треба би уступитися й залишити всьо виключно на т. зв. „пяту колону", що й так в Австрії слаба. Але пророчити не будемо. В політиці нема нічого неможливого, особливо, коли вістки зо світу голосять про якісь закулісові балачки Америки з представниками Совєтів, які можуть не тільки довести до договору з Австрією, але й відсунути нашу справу. Все ж таки залишається нам одна потіха, що Совєти не на те переводять договори, щоб додержувати їх, а тільки на те, щоб замаскувати свої дальші політичні ходи. Але, чи проте знають усі так, як ми...?

В цьому році — в осені мають бути в Австрії нові вибори до парляменту. Існуючі політичні партії (є їх три) вже лагодяться. Не бракує й таких, що основували б ще дві нові партії. Але на це мусіла б дати згоду т. зв. Контрольна Комісія, що складається з керманичів чотирьох окупантів. Наразі Комісія на це не погодилася. Американський представник висловився проти допущення „незначних відламкових груп, що не могли б уважатися за відповідальні політичні партії".

Австрійський уряд випрацював зміну закону про надавання горожанства. Розуміється — не нам; сюди прийшли сотні тисяч німців, викинених з Чех, Мадярщини, Югославії та інших сателітських країн. Між ними є багато всяких фахівців, яких Австрія бажала б задержати в себе. Але в Контрольній Комісії вже третій раз не було згоди в тій справі. На добавок — представник Совєтів зробив закид австрійському урядові, що він роздає забагато горожанства для... Ді-Пі.

На основі Конституції з 1929 р. президента держави вибирає в Австрії весь народ. Тепер домагаються соціялісти зміни в тому напрямі, щоб президента вибирала безпосередньо Національна Рада, себто парлямент. В тій справі має парлямент уже кілька проектів, але ще їх не розглядав.

Що значить невласновільна держава, може зілюструвати така обставина, що — як заявив прилюдно державний канцлер, д-р Фіґль — одна з окупаційних влад (неважко догадатися, котра) вимагала цензурування промови, що її мав виголосити державний секретар про підприємства в Австрії, керовані Совєтами. Одначе канцлер проголосив твердо: „Ми не піддамося цензурі — й будемо відважно продовжувати боротьбу при всяких умовах за свободу наших громадян і за їхнє право".

Попри всі ті справи засадничої, чи вищої політики зосереджує багато уваги населення Австрії (між тим і нашої), як укладеться відношення цін на товари щоденного вжитку до покупної сили. Австрія ще не скасувала контрольованої господарки, т. зв. „планового господарства", тільки в дечому її облегчила. Колишні заповіді, що реформа валюти (після війни вже два рази переведена) доведе до обнижки цін, не справдилася. Ця обіцянка показалася миляною банькою. Деяких артикулів (повного молока, масла) ми вже не бачили в приділах повні — два роки, дарма, що н. пр. Тироль це країна тваринного господарства. Можна їх купити тільки „на чорно" за великі гроші. Консумент думає, що контрольована господарка вже не потрібна, бо держава має навіть деякі припаси завдяки американським доставам. Але що тоді робили б великі десятки-тисяч урядників, що бавляться таким невдячним розподілом! Про око — то роблять собі взаємні закиди: покупці купцям, менші купці гуртівникам, а ті знов доставцям. На ділі — то коріння лиха таки треба би шукати на урядових столах.

Відколи розвалили велику Австро-Угорщину, то Австрія, як республіка мала велитенські доходи з чужинних туристів, що зїздилися з цілого світа в ці прекрасні високі Альпи та позолочували цей край своєю високоцінною валютою. До післявоєнних румовищ, що залишилися як наслідок „удачного" бомбардування в часі останньої війни, цей рух був притишився. Тепер він знов відновляється, маючи в горах притягаючу силу як літом, так і зимою. З початком лютого ц. р. має загостити до гірської місцевости в Тиролі, Ст. Антон, навіть голяндська королівська пара з своїм почотом. Видно, що Індонезія не справляє особливої журби, а спускатися на лещетах таки найкраще — в зимі.

На нашому скитальчому терені помітний жвавіший рух. Від часу до часу приїжджають представники різних держав: Аргентини, Канади, Австралії; агітує й Нова Зеляндія. Навіть для американського консуля зажадала організація IPO предложення виповнених 7-сторінкових квестіонарів від тих, для яких аплікацію прийняла вашингтонська переселенча комісія.

Правдоподібно й на тому відтинку рушиться дотеперішній застій. Скитальщина помітно корчиться, а це в свою чергу наповнює журбою тих, що залишаються.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

20)

Це було дуже ефектно. Юрби польських студентів з каменюками, крик — геть з Україною, брязкіт скла, вигуки, постріли. Потім хочеться реконструювати кілька сцен пацифікації. Горять школи, летять в повітря церкви і Просвіти. Далі Береза Картузька, але це вже тяжче. Це вже надто масовка. А особливо тяжко мені подати Соловки. Де візьмеш образів? Сибір, мільйони загнаних. Це ж, панове, не легко з нашими малими засобами, або хоч би голод тридцять третього року. Але це дуже важливо, панове. Це ж історія. А от хоч би цей новий зрив. Чехо-Словаччина, Мюнхен, Віденський арбітраж, Січ... Сцени мадярських і польських терористів вже маю. Тепер тільки потребую відповідне підтекстовання. Я вже говорив з Кальчуком, і він мені обіцяв....

Бльондин скінчив і взявся за яйце з маслом. Молодий Лисняк сидів, прикушував уста і міркував. — Я беру це трохи в іншому розрізі. У мене мусить бути трошки психології... Тут також конче треба подати розірваність подій, страшну напругу думки, чину, перешкод, злої волі, що переходить у трагіку цілого світу... Це має бути не людський, а Божий голос, — казав молодий Лисняк.

— А чи зафіксовано взагалі нашу цю саму наснагу? — питає Бльондин .

— Ні. Світ про ці речі комплектно нічого не знає...

— І дивно... Чому? Які причини?

— Їх багато. Ми, американці бачимо це, можливо, краще, ніж тутешні люди. Я бачу тут забагато романтики, а замало конкретизації. Люди думають абстрактно... А світ хоче бачити тільки ефект. Думка, що сидить у голові героїчного в'язня, ніколи не зворушить чотири мільярди людей, коли її не висловлено навіть звичайним словом...

— Вибачте... Ви народились в Америці? — запитав зненацька Зорин, що сидів, дрімав після своєї капусти.

— Так, — каже спокійно Лисняк.

— Ви ніколи не бачили України?

— Справжньої ніколи. Це вперше...

— І ви не втратили для неї ані розуму, ані серця? — питає Зорин.

— Чому? Моя мати співала пісень, і цього було досить. Ми жили в Ню Йорку, і ви можете собі уявити, що почувала моя мати між тими хмародерами. Туга її за землею і природою була така велика, що ми, діти, чули її без единого слова, і це перемогло. Ми завжди святкували наше Різдво, Великдень, їли кутю, співали Христос Воскрес. Америка для мене багата, чиста, гарна і велика. Україна тільки занечищений храм, звідки треба вигнати торгівців.

Зорин задоволено посміхнувся. — Цікавий комлекс, — буркнув він. — Може і справді з цього щось вийде...

Почали подавати вечірні вісті, і всі замовкли...

Коротка історія пана у твердому капелюсі.

Нагло вдарив мороз. Кальчук писав з Ясіня, що там вже двадцять ступенів під нулем. Поля, сухе бадилля кукурудзи, виноградники вкрились білою пудрою. Жовта пляма сонця занурилася за шпилем гори Копані.

Сьома година. Січова Гостиниця поволі заповняється, мов басейн. Зимовник уже переповнений. Телефункен - зонк вже говорить, що сталося в неспокійному світі.

На Коменського, проти „Говерлі" під дев'яткою пришпилений шпоньками розмочений папір, де розлізлими літерами зазначено: „Українська Народна Центральна Рада". Перед ворітьми під газом „Форд" з часів Франца-Йосифа. Двері скляного ґанку відчиняються й зачиняються. Дуже мала почекальня і не дуже більша канцелярія старанно освітлені, а їх вікна, що виходять на вулицю, ще старанніше завішені. Залізна грубка в куті топиться, і від цього тут тепло. Два столи зсунені докупи і підставлені під вікно. На них календарі, каламарі, нотатники, книги протоколів, дві друкарські машинки і телефон зі скрученим проводом. Шість великих, м'яких бобрової барви стільців з прямими високими спинками стоять біля столів і попід стіною. Тепер вони якраз не порожні. Вони зайняті. На них сидять, і тому це процедура зветься засіданням.

Засідання зовсім таємне і суворо довірочне. Скликав його лідер „тутешняцького" напряму, суворий і невблаганий директор державної друкарні і провідник партії УНО Рогай. Скликано тільки „своїх". Рогай сидить на головному місці — повний, круглий і невдоволений. Подвійна його потилиця і міцний круглий ніс налиті барвою. Куці пальці правої руки тарабанять по столі.

Проти нього біля другого столу шеф пропаґанди уряду д-р Іван Комар. Це одно з тих облич, що має всі дані бути вповні людським, і тільки якась дуже мала перешкода вносить до нього нотку німої неозначености. Біля цього майже міністра секретар міністра Ревая, Ворон. Чорний, суворий і вибушний. Голос хрипкий і придушений. Коли говорить, то говорить цілим тілом. Молодщий Селегій довершує це таємне гроно, і, коли тут ще мовчазно, то тільки тому, що бракує пана гімназіяльного професора і якогось там радника Гупала...

— Тие! — каже Ворон до Комаря. — Хто тобі сказав, що то я прозрадив? —

Начальник пропаґанди підносить голову. — Не скажу.

— Та Бог би тя побив! Та я нікому не казав і не скажу. Видумав, чорте!..

— Не розумію, — каже Тома Рогай. — Як наші люди все роблять по-українськи. — Це натяк на спізнення Гупала.

— Томо! Та починай. Нас тут більшість, — каже Ворон.

(Дальше буде).

Ю. Бойко.

„В дому роботи, в країні неволі...”

1)

„У селі Тучапи, Снятинськогого району, взяли енкаведисти Карпюка Михайла, місцевого музиканта, найсвідомішого в цьому селі українця, і сказали, що він учасник націоналістиних банд і мусить вмерти за „самостоятельну”. Вивели його між село Попельники й Тучапи і зігнали всіх людей з сел Драгасинів, Тучап та Попельник. А тоді сказали людям, що Карпюк хотів за німців- „самостоятельної” і сьогодні, як сучасник націоналістичних банд, сконати має. На березку прибили перехрест, роздягли його до нага і розп'яли, прибивши руки до перехрестя і прив'язавши ноги. І повісили напис над головою — „за самостоятельну”. А тоді відкрили мітінг, з якого люди, плачучи, повтікали. Потім привели на це місце жінку і дитину українського повстанця, багнетами їх під хрестом закололи, а розп'ятого, напівмертвого дострілили”.

Так звучить правдиве оповідання того, хто це все бачив на власні очі. Коли я розповів про це своїм друзям, наддніпрянцям, один з них сказав мені: „Як повірити цьому? Я знаю большевицьку систему, знаю жорстокість большевиків у льохах НКВД — але, щоб отак прилюдно?...”

Мій знайомий не був у СССР з 1941 р. І, як багато інших, він дивиться на СССР очима людини, що знала його до 1941 р. Тимчасом советська дійсність сьогодні — зовсім інша, і зрозуміти її можна тільки тоді, коли пильно придивитися до всіх змін, які відбулися у внутрішньому житті СССР за останніх 7 років. Те, що в передвоєнній дійсності здавалося сталим і чітко окресленим, сколихнула війна до самих основ. Життя розвивається, і на кожному кроці його — гострі драматичні конфлікти. Могутня система, що, здавалося, так міцно стояла, сперта на підвалинах тотального жахливого терору, тотальної неперевершеної пропаганди і перевиховання, зазнала за часів війни таких дошкульних уразок, що їх загоїти не спроможна і досі. А життя іде так, що уразки ті тільки все більше розятрює, і хто знає, чи не стануть вони, саме вони, смертельними для новітньої східньої деспотії.

Розкладові процеси позначають різні ділянки советської дійсности. ВКП (б) далеко не відповідає тому ідеалові, який окреслили собі кремлівські проводирі, вона не є тим струнким авангардом „соціялістичної революції”, яким мала б бути. І що частіше лунають розмови про героїзм комуністів, про жертвенність, то менше цього героїзму і жертвенности лишається в лавах партії. Партія розпухла до нечуваних розмірів, перейшла за 6,3 млн. У лютій прабі війни треба було міцно в'язати з партією всіх, хто хотів з нею пов'язатися. В смертельній небезпеці не можна було ставити перепон у вступі до партії ні авантурникам, ні карієристам, не мародерам, ні іншим, хто був цілком байдужий до ідейних прагнень комунізму.

Партія стала до певної міри драглистою масою, в якій значна частина, за визнанням советського вельможі Маленкова, так слабо теоретично підготована, так слаба включена в духове життя партії, що потребувала б політичного виховання на підставі досить таки елементарної брошури — біографії „товариша Сталіна”. Чистка цієї набряклої партії — справа неминуча, якщо йшло б про докорінне її оздоровлення. Але виникає питання — чи знайде партія всередині себе такі сили, які дали б їй змогу позбутися щонайменше кількох сотень тисяч людей, що обтяжують її? Важка і небезпечна операція!

Внутрішню крізу системи, якнайкраще, відбиває загнилість державно-бюрократичної системи. Хабарництво та спекуляція державним майном стали дуже поширеним явищем, не лише серед дрібних урядовців державного апарату, а і серед його можновладців. Раніше, до війни, здається, не траплялося фактів, коли б можна було за допомогою хабаря вирватися з лабет НКВД. Тепер і це іноді стає можливим. Раніше вартові енкаведисти, „рядовики”, були бездоганно вишколеними і бездумними створінями, механічними салдатами. Сьогодні навіть вони, після доброї чарки з цивільними приятелями, дають волю своєму язикові, і тоді виявляється, що могутня повінь опозиційних настроїв, що ширяють у повітрі, виводять зі стану летаргії навіть мозок цих дотепер механічних слухняних прислужників сталінського режиму.

Советська система ще задовго до війни творила категорію людей упривілейованих правно і збагачених матеріяльно. Це — всілякі главки, директори, старшини вищих воєнних ранґів, партійні діячі, чільніші (але незавжди найталантовитші) мистці, найвидатніші (але не найпрацьовитіші) стахановці тощо. Сьогодні ця категорія розрослася і обросла товщем. Процес її виокремлення в суспільстві став настільки наочним, що ця категорія людей навіть дістала в народі відповідну назву — „советської буржуазії”, або скорочено — „совбури”. Цим клясовим розщаруванням суспільства в СССР наочно доведено крах ілюзій соціялістичного експеременту, що нібито змагає до „безклясового суспільства”, а насправді лише замінює капіталістичну буржуазію своєю „соціялістичною” буржуазією.

У злиденній повоєнній дійсності матеріяльні контрасти особливо вражають. „За що боролись?” — це питання ставить собі кожний, хто не належить до категорії совбурів, дивлячись на їхні авта, на їхні шуби, на їхні фешенебельні ресторани, на розцяцьковані в стилі розкоші катерининських часів військові мундури. Каторжний характер праці до війни ніколи не виступав так явно, як тепер.

У Советському Союзі все частіше застосовують нічну працю в полі, при штучному освітленні. Підчас війни і після неї на советських заводах працює така малеча, що ростом не сягає варстатів, і працює вона також вночі. Робота дітей на заводах стала в СССР настільки поширеним явищем, що про неї, зокрема про нічну працю дітей, пише не тільки періодична преса, але й драматурги (Полевой „Невгасиме полум'я”). Отже, й дітей в СССР тепер визискують так, як їх визискували ще на зорі капіталістичного розвитку в Англії, що його так яскраво змалював колись К. Маркс.

(Кінець буде).

Вступайте в члени У. Н. Союзу

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Свято Бою під Крутами.

Геройську смерть трьох-сот студентів-юнаків, що зложили свої буйні голови й молоде життя на жертвеннику своеї Батьківщини тому тридцять років у бою під Крутами, та своїми грудьми заслонили столицю Київ перед московсько-большевицькою ордою, вшанувала Українська Студентська Громада в Ню Йорку дня 29-го січня 1949 „Святочними Сходинами”.

У невеликій залі Українського Демократичного Клюбу, прибраній великим національним прапором, зібралося біля 60—70 студентів та запрошених старших громадян. Було теж декілька членів Ліги Української Американської Молоді. Сходини відкрив голова У. С. Г. п. Шандра, візвав присутніх вшанувати поляглих героїв одно-мінутною мовчанкою та віддав слово п-нні Лесик, що виголосила короткий, річевий та добре обдуманий реферат, насвітлюючи цю подію як одну з найбільших героїчних чинів в нашій історії та називаючи бій під крутами українськими „Термопілями”.

Після реферату виступив хор „Боян” під управою П. Крушельницького та відспівав три пісні: 1) Ну і що ж як прийдеться вмирати... 2) Єднаймось діти України та 3) Засяло сонце...

У третій точці п. Слободян віддеклямував з питомою йому експресією гарну, коротку деклямацію, якій влучно пов'язано цю історичну подію з теперішним змагом У. П. Армії та цілого українського народу. На закінчення хор і присутні відспівали „Не пора, не пора” і „Ще не вмерла Україна”.

За влаштування цього скромного свята бою під Крутами належиться призналня Українській Студентській Громаді, бо це є святкування великого чину української молоді, що має незвичайно велике виховне значення для нашого громадянства, а зокрема для молоді. Маймо надію, що святкування бою під Крутами і тут, в Америці, перейде в традицію національних свят українсько-американської молоді.

Роман Лукич.

—о—

БОСТОН, МАСС.

Народне віче.

Староанням відділу Союзу Українок скликано на день 16 січня віче, якого в Бостоні давно ще не було. Заля української православної церкви була заповнена старими американськими українцями і свіжими, недавно прибулими з Европи.

Після вступної промови предсідниці місцевого відділу СУА, А. Шафранської, виголосила промову Дарія Ребет, одна з провідниць українського жіноцтва в Европі, яка приїхала на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва в Филаделфії. Тому, що вона є членкою Української Головної Визвольної Ради, вона привітала зібраних іменем підпольної організації і жінотцва, котре стоїть в бою на рівні з мужчинами. Промовниця в двогодинній промові зясувала три періоди боротьби українського народу за волю. Перший період це був від покінчення першої світової війни до другої війни під польською неволею; другий це підчас другої війни, а третій період іде тепер, під большевицькою неволею. Цю неволю зясувала промовниця належними красками і виказала необхідність боротьби за волю. Для цієї цілі повстала Українська Повстанська Армія й У. Г. В. Р.

Тут треба згадати, що це перед вічем мала пані Ребет розмову з представником щоденника Бостон Гералд і тому в недільнім виданні цеї газети появилася обширна стаття з цеї розмови, в якій є згадка про діяльність пані Ребет і про о. д-ра О. М. Сидора.

Після реферату пані Ребет промовляв голова ОЧСУ І. Білинський про потребу допомоги для УПА і про потребу розголосу в Америці її боротьби, а о. д-р М. Сидор говорив до збірки на медицину та на шпитальні прилади та для захисту.

Тому, що того дня перебували в Бостоні представники Зл. У. А. Д. К. з Филаделфії, вони теж прийшли на віче.

З переведеної збірки в сумі $113.15 вислано на УПА $50, а з решти покрито кошти віча.

Збірку переведено на гали, занялись збіркою: Д. Бортник і Софія Дейвид, Т. Костецький і Аделя Пацак.

Жертвували: Марія Сілінська $10; М. Мороз $5; по $2: А. Шафранська, о. М. Сидор, В. Мигован, С. Дзюбанюк, К. Бортник, гром. Федорів, Ф. Бойко, І. Сілінський, Д. Бортник, Т. Костецький, А. Колісник, М. Кінаш, Й. Костецький, А. Матейко, М. Колісник; по $1: К. Жданюк, Й. Долісник, І. Берестецький, Д. Драдесанюк, П. Боднар, О. Панкевич, Д. Кузь, К. Оліяр, А. Бортник, М Захаркевич, Ю. Смарш, Є Мусяловська, І. Френчко, М. Кушнір, М. Зварич, К. Когут, Е. Близнак, О. Школяр, О. Старушко, А. Івашко, М. Давискиба, І. Барабанюк, М. Давискиба, В. Гоц, Т. Січкоріз, І. Масний, М. Панкевич, І. Гримак, С. Мідвідь, С. Клюка, д-р Т. Корецький, Т. Юськів, Т. Музика, І. Одомарук, В. Осиця, І. Гуцуляк, М. Крупець, П. Кучер, М. Зварич, С. Ярош, Т. Королишин, К. Чагарин, М. Шидлівська, С. Дейвид, С. Музика, Г. Біловідська, К. Штогрин, К. Петрейко, Й. Начас, М. Борден, А.Бебеза, А. Бербилицька, К. Пелешок, М. Демедчук, М. Липська, Р. Вецаль, М. Оверко, М. Шпак, А. Ґурчаковська, М. Родик, М. Кондрак. Дрібними зложили $6.15, разом $113.15.

Секретарками віча були А. Осада і А. Пащак.

М. Давискиба.

ЗАЧАВ ПРОСТИМ ВОЯКОМ, А СКІНЧИВ ГЕНЕРАЛОМ З ЧОТИРЬОМА ЗІРКАМИ. — Зліва це генерал Кортні Н. Годжес, командант Першої Армії американських збройних сил, що відійшов у відставку по 43 роках військової служби. Авансував від звичайного вояка („парйвет”) до генерала з чотирьома зірками, а тепер наділено його ще окремим відзначенням, дубовим листком, долученим до Дистинґвиш Сервіс Медал. Відзнаку причіплює майор-генерал Роско Б. Вудруф від імени президента Трумана.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
МИКОЛА МУРАШКО,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН,
9 E. Jackson St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
МАРІЯ МАЛЕВИЧ,
230 E. Agnew Ave., Pittsburgh 10, Pa.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ДМИТРО ГАЛИЧИН.
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН.
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПІТУЛА,
13 S. Hancock St., McAdoo, Pa.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Torontt 9, Ont., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕЙ,
1651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.
ІВАН В. ІВАНЧУК
8930 Manor, Detroit 4, Mich.
СТЕПАН КУРОПАСЬ,
2930 N. Montclaire St., Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ПАВЛО ДУДА
1535 Benjamin Ave., Windsor, Ont., Canada.
СТЕФАН СЛОБОДЯН,
1323 N. 16th St., Philadelphia, Pa.
ІВАН РОМАНИШИН,
15 — 38th St., Irvington, N. J
ТАРАС ШПІКУЛА,
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ВОЛОДИМИР ДІДИК,
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
ГЕНОВЕФА ЖЕРЕБНЯК,
1369 Brown St., Akron, O.
МИКОЛА ДАВИСКИБА,
11 Rosewood St., , Mattapan, Mass.
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ДМИТРО ШМАГАЛА,
4037 Riveredge Rd., Cleveland, Ohio
ОЛЕНА ШТОГРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під числом 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Поштова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: BErgen 4-1016.

Новий американський університет

Багато визначних американських високих шкіл засновано релігійними групами. Конгрегаціоністи заклали Гарвардський Університет; пресбітеріяни — Принстонський Університет; римо-католики — Нотр-Дамський Університет. Минулої осене відкрито перший університет, заснований американцями жидівської віри — Університет імени Брандейса. Покійний Луїс Д. Брандейс — член Найвищого Суду в Злучених Державах — широко знаний за свої ліберальні погляди. Новий університет приймає всіх кваліфікованих, без огляду на расу ,віру, національне походження. Знаходиться він в околиці Бостону — в Волтам, в стейті Масачусетс.

Про заснування і цілі нового американського університету подає тижневий журнал Лук, в своїм числі з 18 січня.

Як описує Лук, Університет імени Брандейса тепер вже працює нормально, але на початках було багато перешкод. Треба було зібрати потрібні засоби, треба було підшукати відповідне приміщення. Управі університету вдалося перебрати землю і будови Мидлсекського Університету у Волтам. Той університет колись було засновано як високу медичну школу, але вона не спромоглася дотриматися всіх вимог, що ставляться до таких шкіл. Тоді управа того університету погодилася передати новому університетові всю площу, будинки, зарядження — ні на чому не було боргу — з умовою, що Університет імени Брандейса не буде однобічною школою. На цю умову, звичайно, фундатори нової школи зразу погодилися, бо самі мали на меті цей принцип.

Університет імені Брандейса в той спосіб дістав площу в сто акрів, все знаряддя, яких шість будинків, серед яких є високий головний будинок, тепер знаний як „Замок”.

Разом з майном, новий університет дістав від Мидлсекського також чартер, що той дістав ще в 1849 році. Це надає право новому університетові видавати студентам, які закінчили його медичний чи інші відділи.

Новий університет прирік ніколи не вживати „квотної” системи, яка обмежує вступ до школи певним расовим чи релігійним групам. Таку квотну систему мають багато університетів і каледжів по цілій країні, в наслідок чого чимало здібних студентів з меншинових груп не можуть вчитися в тих школах.

В аплікаціях на прийнятя до Університету імени Брандейса є ім'я апліканта, свідоцтво про науку в попередній школі та згадка про те, чим, крім науки, цікавиться студент. Не вимагають фотографії. Університет не цікавиться який відсоток загальної кількости студентів складає та чи інша расова, чи релігійна, чи національна група.

Як подає Лук, в першому році в університеті було мало студентів. Фундатори університету не гналися за більшою кількістю, бо не в числі сила, як думав і покійний Луїс Д. Брандейс.

Як казав д-р Абрам Л. Сахар — перший директор університету — „Ми хочемо, щоб Університет імени Брандейса був установою інтимною, щоби студенти не були тільки для того, аби їх позаписувати на картках. Ми хотіли би вважати школи, подібні до Університету імене Брандейса, додатковими до великих установ, які приділюють особливу увагу на виховання особи”.

Лук подає, що в першій клясі було 107 учнів і 13 професорів. Сахар сподівається, що це відношення між кількістю професорів і студентів не зміниться в 1952 р., коли сподіваються мати 1,200 студентів.

Основники нового університету тримаються висловленої Брандейсом думки: „Як маємо керуватися світлом розуму, мусимо мати відважні думки”.

Загальна Рада.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ”.

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1948 Р.

(Докінчення)

Форествіл, Конн. — Т. Піч $10.
Стемфорд, Конн. — Громада при Укр. Народнім Домі $35.
Бриджпорт, Конн. — Збірка з 40-літньог ювілею п-нства Василя і Марії Вилиток $41. Зложили: В. і М. Вилиток $5; по 2: І. Мандрона, М. Савіцька; по 1: А. Глива, А. Вих Шемберкова, А. Чернявська, А. Гошовська, А. Паскевін, А. Бойко, А. Кучма, М. Галкевич, М. Мандрона, С. Мандрона, М. Даценко, С. Мандрона, І. Новак, Г. Глива, Д. Постоловський, П. Сливінський, К. Путчинська, П. Литвин, К. Гарбій, В. Сенів, В. Манд, В. Руане, Ф. Федеріко, П. Пилипонюк, Т. Красіцка, В. Гринович; решта дрібними. П. Сливинський 5, К. Шляхтич 5, М. Данилюк 5.
Виндзор, Лакс, Конн. — М. Данилюк $5.
Лоренц, Масс. — Збірка на скитальців $28.25. Зложили по 2: А. Фрідман, П. Мельніцка, Д. Макус; по 1: Каленік, М. Чайковський, Ф. Калітка, М. Шекола, І. Терлецький; решта дрібними.
Тавнтон, Масс. — К. Оливер $10, М. Попович 5, М. Попович, мол. 1.
Вурстер, Масс. — П. Зазуляк $10.
Маттапан, Масс. — Укр. Прав. Парохія, з Листопадового Свята $50.
Бостон, Масс. — М. Івашко $5.
Вайтінґ, Інд. — С. Вандик $5
Балтімор, Мд. — Українська Громада з віча ЗУАДКомітету $37.07 Зложили по $5: Ю. Шуліка, Питрусюк, Й. Приймак; по 2: С. Криш, І. Смоляк, М. Луцишин, А. Чорній, Крисований; по 1: Ю. Маньовська, М. Криш, Й. Цапок, Е. Боднар, А. Смоляк, о. Маньовський, І. Бойко, Й. Мармаш, Ю. Шпашура, о. Середович, П. Шулька, Н.Н.
Дітройт, Міш. — Віліям Карп $50, д-р А. Т. Кібзей 5, М. Яблецкий 5.
Сейнт Пол, Мінн. — П. Качмар $5.
Міннеаполіс, Мінн. — С. Купріянчук $5.
Канзас Сиці, Канс. — Громада зложила на скитальців $25. Д. Янчишин 10,Д. Яремко 5, В. Феден 5, Д. Кархут 5, М. Левусь 5, Н. Янчишин 5, Ф. Мазур 5, В. Кондрук 1, М. Прикливий 1.
Гюстон, Тексас. — М. Балабан $4.
Вилмінгтон, Дел. — М. Макнік $5.
Рутленд, Вермонт. — Іван Кінах $50.
Провіденс, Р. Ай. — Збірка на скитальців. Зложили по 2: А. Потаеквич, Н. Путач; по 1: П. Накопінський, М. Шаршан, М. Миськів, Т. Шаран, М. Юрківський, О. Настосовський, Г. Лучка, М. Резендіс, Г. Донекард, А. Сербаніс, Дж. Сербаніс, Л. Дейвид, Дж. Ледаковський, Р. Лободяк.

По $3.00: М. Кузів, І. Рогаш, А. Малецька, П. Сиротюк, С. Бобак, Ф. Фалинський, П. Деніс, П. Згоба, В. Сломошинський.

По $2.00: В. Танчак, С. Боверс, А. Матейко, о. А. Кість, А. Соколовський, Т. Лесик, Р. Ситник, П. Чер, А. Кулич, А. Шеремета, Н Мишишин, В. Федорович, Е. О. Прус, Ю. Яблоньска, Г. Полотнюк, С. Масловська, Й. Костів, Е. Леськів, А. Фриук, Сімеон Гнатківський, М. Бахсонич, М. Модяк, С. Гумілевич, О. Коцюба, Й. Папушко, С. Ласкови, А. Будай, Б. Лібович, М. Колеса, К. Тереско, П. Писарчук, Ф. Ясцовський, А. Нога, Т. Коляр, Г. Боруцький, А. Тригук, С. Шулька, С. Дубін, Т. Сембрат, В. Найран, С. Гнатківський, М. Клєм, С. Костик, О. Рєпик, о. А. Кість, Й. Оришкевич, І. Шкварок, І. Черига, П. Королишин, Софія Козак, Б. Кіналь, Н. Бобик, С. Дідух, Д. Борисенко, М. Патерсон., М. Головецький, Е. Захарчук, В. Терентяк, І. Бурило, . Копрянинчук, Я. Кридуба, М. Кармелюк, І. Майорчак, П. Бойко, С. Ласкови, Е. Динов, і. Кісіль.

По $1.00: Н. Давискиба, Гр. Ґураль, В. Каспрук, Г. Позоляк, Д. Омелян, М. Ґерак, Т. Релік, І. Кузик, Т. Мороз, А. Серафін, А. Олександер, Н.Н., Г. Вовк, А. Вус, І. Крочак, М. Кремін, М. Колеса, М Корецький, о. Н. Федорович, М. Ґбур, Б. Барвінський, А. Донілька, М. Махно, В. Кулька, Й. Пейко, Н. Давискиба, Н. Стець, Й. Лючка, Н. Хмільовська, Й. Гусайко, Я. Гавснер, Н. Чехар, О. Факос, Й. Дмитрів, В. Волошин, Н. Бойко, І. Шило, Н. Грисіс, П. Возняк, І. Бурило, Г. Петрів, Т. Маличок, Т. Цвіях, Ф. Кушнір,, М. Дармограй, М. Коронецький, А. Захарчук, Н. Давискиба, В. Головко, Н.Н., А. Єрега, А. Данилів, Л Фединяк, Н. Хмільовська, А. Будай, Й. Геречка, С. Поливка, В. Бережанський, М. Гуцалюк, В. Лесик, П. Демчик, Й. Панчишин, А. Льонгінов, Ф. Кін, Н.Н., Н.Н., Й. Воловодюк, П Волчанська, І. Шило, Укр. Кат. Церква, Т. Петришин, В. Демчишин, М. Ільницький.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа **доконче** подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

17,085 Бадяк Дмитра і Наталії тіток Ганківська Катерини і Анни від Бадяк Володимира с. Дмитра і Ксені з с. Гломча (Сянік).

17,086 Родин Масний з с Данилівці від Зварич Ілярія з с. Богданівка (Тернопіль).

17,087 Дуркот Василя з с. волосянка (Велика Березня, Закарпат. Україна) від Дуркот Івана з с. Луг.

17,088 Паращак стрия з с. Щавна від Паращак Олени д. Федя.

17,089 Білящук Палагії і її доньки Анни з с. Бузаки (Камінкашірської обл.) від Лінник Степана.

17,090 Костюк Юхима і Антона з с. Черників (Волинь) від Рогожовський Антона.

17,091 Максимів Марії з долу з с. Татарське (Стрий) від Гордович Марії д. Анни і Юрка.

17,092 Вантух Теодора з с. Новосілки Гостинні (Рудки) від Пилипяк Григорі с. Івана.

17,093 Калівода Ілії, з м. Купичів — Волинь. Від: Січкарук Івана с. Теофіля.

17,094 **До Українців доброї волі:** поможіть приїхати в Америку чи Канаду. Від Речицький — Іванів Ростислав: оперовий співак та технік-будівничий, з м. Бердичів (п. Рівно В. Україна).

17,095 Штельмах Михайла з с. Бенькова Вишня (Рудки) від Штельмах Магдалини.

17,096 Клебанський Василя с. Михайла з с. Утіхович (Перемишль) від Максим Василя.

17,097 Химяк Івана з с. Хлопчиці (Рудки коло Львова) від Химяк Івана.

17,098 Денчик Петра з с. Рожубелич (Перемишль) від Гаєва Емілії.

17,100 Базиляк Зофії з с. Макунів (Мостиська) від Базиляк Івана с. Івана.

17,101 Дзюба Василя з с. Гуменець (Самбір) від Дзюба Лідії зам. Біленко д. Івана.

17,102 Гоцак Андрія дядька та Гоцак Бориса і Марії з с. Чистопади (Зборів) від Клос Анґелі.

17,103 Шлюзар Василя батька з с. Цуциловиць (Стрий) від Ласковський Івана.

17,104 Дохтярук Ліди тітки від Мельник Марії.

17,105 Коцко Параски від брата Коцко Михайла с. Данила і Анастазії з с. Черніж (Жидачів).

17,106 Борей Володимира і Раї від Шевчинська Кляри.

17,107 Братів Филипяк Юрія і Хованець Гриця від Филипяк Стефанії

17,108 Ґунза Филипа і Анастазії з с. Турка над Стриєм від Вросевич-Купрець Ольги.

17,109 Кураш Петра з с. Березка (Перемишль) від Дзодз Степана с. Анни здому Кураш.

17,110 Рокуш Василя з с. Слободи Золотої (Тернопіль) від Ковалів Анни і Мартинців Володимира.

17,111 Москалик Степана з с. Середне (Лісько) від Москалик Юлії.

17,112 Кунь Данила з с. Лудна (Березів) від Пудлик Михайла.

17,113 Браткевич Михайла с. Катерини і Стаха з с. Ремезівці (Золочів) від сестри Марії.

17,114 Мулик Пантелеона з с. Стібно, Бабяк Михайла з с. Стібенець, Цьвек Івана всі з Перемишльщини від Мулик Івана.

17,115 Ковальський Івана з с. Романове Село (Збараж) від Козак Анни.

17,116 Струк Йосифа від Бойко Марії д. Василя і Анастазії з с. Білі Ослави (Станиславів).

Голоситись на адресу:

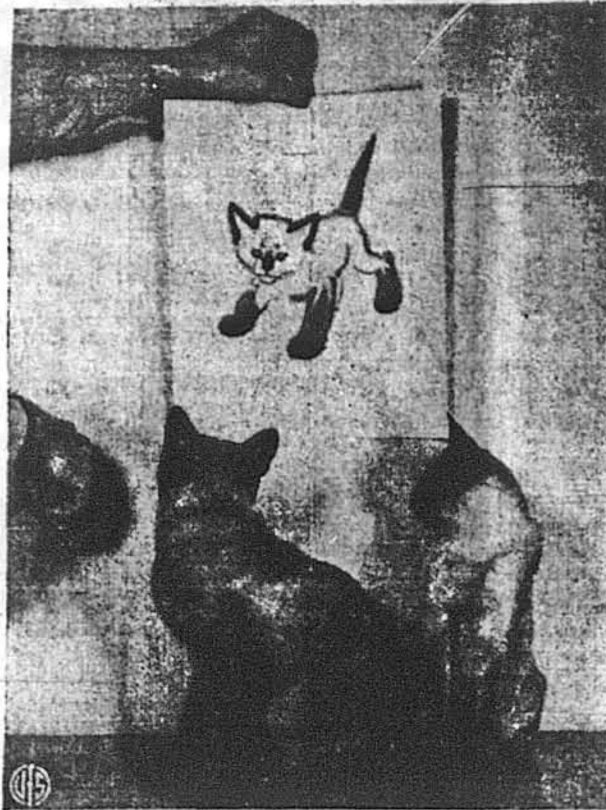
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia, 5, Pa.

Кожний, хто бажае, щоби прислане ним оголошення пошукувань родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі" безплатно, хай вишле таке оголошення впрост до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажае, щоби прислане ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове оголошення, розміру 1 цаль в одній колюмні коштує $1.00.

Адм. „Свободи".

ГЕЙ, А ТО ЩО ТАКЕ?—Так, ніби, мали б питати себе котики, споглядаючи на стіну. Але так, чи ні, то правдою є, що миссис МилдредЛ. Мід з Шікаго дістала за цю фотографію нагороду в сумі $250 у звязку з Краєвим Фотографічним Тижнем, що триватиме від 9-го до 16-го лютого.

Спортові Вісті

ФУТБОЛ: УКРАЇНСЬКИЙ С. К. — МАКАБІ, БРУКЛИН.

В неділю, дня 6 лютого 1949 — год. 2.30 після полудня на грищі Ван Кортлейд Парк (доїзд субвеєм: IRT 7 евню Ван Кортленд Парк) відбудуться першенські змагання між Українським Спортовим Клюбом у Макабі Бруклин за точки кляси „А". Попередні змагання (осінню) скінчились нерішено 3:3, при чому Макабі вирівнала гру в останній хвилині гри. Останньо Макабі програла до Мілян Ф. Ц. 1:3, з якою українці ремісували 2:2.

Запрошуємо українців нюйорської метрополії та околиці на змагання. Господар змагань українці.

За Провід Клюбу:
Ярослав Воловодюк.

УКРАЇНЦІ МАЮТЬ ПРИЧИНУ ПИШАТИСЯ...

(Докінчення зі стор. 1-ої)

ротьбу. „Ди Вунсакет Колл" з 27-го січня присвятив цій справі навіть окремий едіторіял про „Українську Армію", та під моттом Томаса Пейна, що „хто хоче волі, мусить за неї боротися". В статті стверджується, що українська колонія у Вунсакет „має причину відчувати справжню гордість з поширювання і скріплювання української підпольної армії, що бореться проти комунізму за залізною завісою, не зважаючи на, здавалося б, непереможні труднощі". Газета надрукувала свої міркування з нагоди виступу в цій громаді п-ні Ребет, переповідаючи рівночасно її інформації про Українську Повстанську Армію та взагалі про українську визвольну боротьбу. Свої міркування газета закінчує порівнанням з американської історії: „Це, можливо, дещо трудно для нас тут в Злучених Державах признати конечність такої підпольної армії... Але наше власне скинення тиранії почалося з такої армії. Хто може сказати, що українці з 1949-го року не є подібні до наших Патріотів з 1876-го? Їх справа є цілком певно справедлива, а їх патріотизм і волелюбність гідні подиву". Довшу інформацію про місцевий виступ п-ні Ребет надрукував, м.і., теж „Бостон Сандей Геральд" з 23-го січня, поміщуючи фотографію бесідниці.

ВАТИКАН ТАВРУЄ СУД НАД КАРДИНАЛОМ.

Рим, 4. лютого. — Речник Апостольської Столиці натаврував влаштовану большевиками судову комедію над кардиналом Міндсенті в Мадярщині, називаючи її „травестією суду", тоді як офіціяльний орган Ватикану, „Осерваторе Романо", стверджує, що в акті обвинувачення не наведено ані одного переконливого доказу вини кардинала. Ватиканське радіо закликає всіх вірних до молитви, щоби в цій судовій комедії виявилася справжня справедливість.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

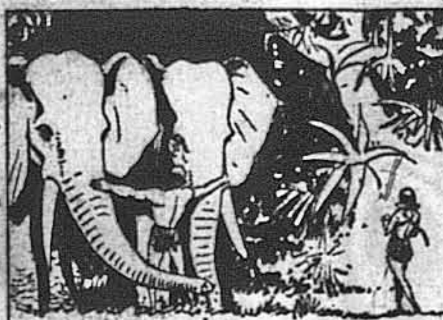
НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. Вільна Україна, від. 152, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в середу, 9. лютого, в год. 8:30 ввечір, під ч. 180 William St. Просимо всіх членів конечно прийти на ці збори, бо збори, з причини невідповідного часу, не відбулись у січні. — За уряд: М. Шумейко, І. Вакум.

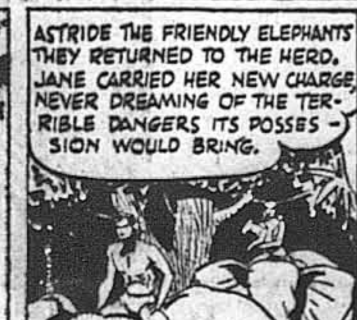

ТАРЗАН, ч. 2026. Небезпечна власність.

Тарзан почувши шкрабання в нозі, зі здивуванням підніс левика. „Що це таке?" — запитався він.

„Оце молоде того льва" — відповіла Джена. „А тому, що ти мусів убити його батька, а я знову була припадково причиною смерти його матері, я не можу залишити його".

Тарзан притакнув на це, звернувся до слонів і дуже врадувався тим, що вони поєдналися для охорони Джени.

Сівши на приязних слонів, вони вернулися до череди. Джена везла свого нового любимця, не передчуваючи, яку небезпеку криє для неї мале львиня.